

ONZE EIGEN SYLVIA HOEKS

Ik laat nog steeds in pyjama de hond uit'

Sylvia Hoeks (35) verovert in rap tempo de hele wereld. Na haar glansrol in *Blade Runner 2049* is ze nu te zien als de zus van Lisbeth Salander, in *The Girl in the Spider's Web*. Maar gelukkig is ze wel lekker gewoon gebleven.

TEKST SARA MADOU // FOTOGRAFIE GETTY IMAGES, ANP

Als we met haar bellen, zit Sylvia in Brussel. Morgen vertrekt ze naar Parijs, om een aantal modeshows bij te wonen tijdens de Fashion Week. Tussendoor nog wat promotie doen voor *The Girl in the Spider's Web*, en daarna op naar Vancouver, voor opnames van de nieuwe serie *See*, gemaakt door *The Hunger Games*-regisseur Francis Lawrence. Dat de agenda van Sylvia Hoeks goed gevuld is, zou je best een understatement kunnen noemen. Maar nu eerst: *The Girl in the Spider's Web*. De film is gebaseerd op de boekenserie die werd gestart door Stieg Larsson, en na diens overlijden werd voortgezet door David Lagercrantz. Het boek dat Lagercrantz schreef, krijgt hiermee zijn eerste verfilming. Sylvia speelt Lisbeths zus Camilla, een rol waar ze dolblij mee was: "Camilla zit niet in de eerdere films, dus we hadden heel veel vrijheid bij het vormgeven van haar. Qua karakter én uiterlijk.

Ik heb daar zelf ook vaak over gepraat met de regisseur (Fede Alvarez, red.) en andere betrokkenen. Zo oogt Camilla heel fragiel, met gebleekt haar en lichte wenkbrauwen. Bijna alsof ze een geest is, omdat ze als het ware een geest uit het verleden is voor Lisbeth, wanneer ze terugkeert in haar leven. Maar tegelijkertijd is ze wél krachtig gekleed in het rood. Een sterk contrast met al het zwart in Lisbeths leven en symbolisch voor de familieband, je eigen bloedbanden."

Je staat bekend als een actrice die zich altijd volledig stort op de research voor een rol. Hoe heb je dat bij deze film aangepakt?

"De eerdere films uit de reeks had ik al gezien voordat ik de rol kreeg, maar die heb ik allemaal nog een keer gekeken. Al is onze film echt een nieuwe stijl, met een compleet nieuwe cast. Verder heb ik me vooral beziggehouden met mijn gebruikelijke manier van research doen. Andere boeken ►

lezen die me meer inzicht geven in het gedrag van mijn personage, met mensen over haar praten, relevante documentaires kijken. Ik vind het heerlijk om zo in een andere wereld te kruipen. Dat doe ik trouwens niet alleen door al dat huiswerk, het kan ook komen door gewoon om me heen te kijken. Bijvoorbeeld wanneer ik in de trein zit en iemand zie die zich op een manier beweegt waarvan ik denk: dát ga ik gebruiken. Ik sta eigenlijk altijd ‘aan’ bij zo’n groot project, klaar om indrukken op te doen die verwerkt kunnen worden in de productie.”

‘Volledig voor iets gaan heeft vaak een negatief imago, alsof je te streberig bent’

Dat klinkt best pittig... Zou je jezelf een perfectionist noemen?

“Volledig voor iets gaan heeft vaak een negatief imago, alsof je te streberig bent, maar zo zie ik het helemaal niet. Waarom zou je nalaten om je best te doen, als je het graag doet en er zoiets moois van kunt maken? Bovendien: tijdens mijn projecten ben ik meestal ver van huis. Ik woon in Los Angeles en deze film draaiden we bijvoorbeeld in Berlijn. Daar heb ik gelukkig veel vrienden, maar toch: je zit tijdelijk in een andere wereld, waardoor er extra ruimte is om je zo op een film te storten. Ik vind het ook heel leuk om te doen. Het is

belangrijk voor me dat ik het best mogelijke resultaat lever, en het voelt vaak helemaal niet als werk.”

Kun je zo’n project na afronding dan ook weer een beetje loslaten?

“Ja, daar ben ik best goed in eigenlijk. Na de shoot volgen er meestal nog een paar dagen in de studio, om na te synchroniseren vanwege de wind of vrachtwagens die voorbijreden tijdens de opnames. Daarna sluit ik het altijd af voor mezelf. Het scheelt ook als het een fijn project is waar ik trots op ben.”

Je carrière gaat de afgelopen jaren heel lekker, zeker na je rol in *Blade Runner*. Welke impact heeft dat op je leven gehad?

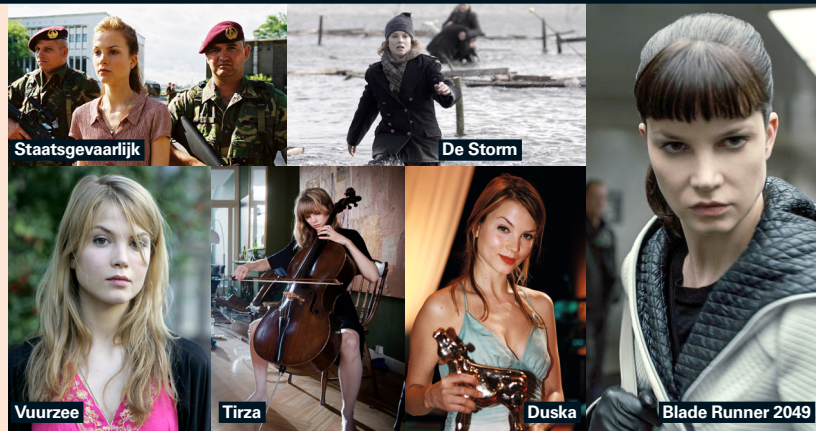
“Ik krijg meer interessante rollen aangeboden en heb nu de luxe om projecten te kiezen waar ik echt achter sta. Het vertellen van mooie verhalen is voor mij waar acteren om draait, dat maakt het een vak waar ik onwijs veel van hou. Op mijn privé-leven heeft het minder invloed. Ik heb nog steeds dezelfde vrienden en dezelfde relatie. Het enige wat soms lastig is, is al het reizen. Ik woon al een tijdje in Los Angeles, maar ben er zelden. Echt als thuis voelt het dan ook nog niet. Gelukkig reis ik wel graag. En het is tegenwoordig ook heel makkelijk om contact te onderhouden, waar je ook bent. Skype, Facetime, de wereld is zó veel kleiner dan vroeger.”

Komt dat ook door je Brabantse nuchterheid, dat je wat meer afstand hebt tot de glamour van Hollywood?

“Ongetwijfeld. Voor de belangrijke dingen probeer ik in Nederland te zijn. Zoals een tijdje geleden, toen mijn vader jarig was. Het voelde als puur geluk dat ik op dat moment bij mijn familie was. ►

EN ZO BEGON HET

Sylvia Gertrudis Martyna Hoeks werd op 1 juni 1983 geboren in Maarheeze. Ze werd op haar veertiende gescout door Elite en reisde een paar jaar de wereld rond als model. In 2002 begon ze aan de toneelschool van Maastricht. Haar acteercarrière begon te lopen vanaf 2004, toen Sylvia in de telefilm *Staatsgevaarlijk* speelde. Daarna volgden onder andere rollen in *Vuurzee*, *Duska* (waarvoor ze in 2007 een Gouden Kalf ontving), *De Storm* en *Tirza*. Vanaf 2013 kwam daar een buitenlandse carrière bij, met als voorlopig hoogtepunt een grote rol in *Blade Runner 2049* vorig jaar. Voor volgend jaar staat er onder andere een Nederlands-Belgische biopic over Sylvia Kristel op de planning.

‘Die feestjes in Hollywood zijn geweldig, maar na zo’n avond wil ik weer normaal doen’

Het Brabantse blijft altijd in me zitten, ook al woon ik in L.A. Daar laat ik nog gewoon in mijn pyjama de hond uit. Een Hollywood-feestje is geweldig om bij te wonen, maar na zo’n avond wil ik gewoon weer normaal doen. Het lijkt soms misschien zo, maar acteren heeft daar in principe niks mee te maken, met het ego en beroemdheid. Het is

‘Op mijn privéleven heeft mijn carrière weinig invloed. Ik heb nog dezelfde relatie en vrienden’

niks voor mij om elke dag een filmpje op Instagram te zetten van wat ik doe. Wat is er nou interessant aan om te zien dat ik een kop koffie drink? Ik doe gewoon mijn werk, acteren, en that’s it, als het aan mij ligt.”

Stel: je moet één film kiezen om je werk te tonen aan iemand die je niet kent. Welke?

“*The Best Offer*, een film met Geoffrey Rush, was zo’n productie waarin alles samenkwam. Veel vrijheid voor eigen inbreng, een fijne samenwerking; daar ben ik heel trots op. En ja, stiekem ook *Blade Runner* natuurlijk. Ondanks de grote schaal van de film was het een veilige omgeving, om vanuit het diepste van mijn ziel alles eruit te halen wat ik had. Bij zo’n project ben ik zo blij dat ik dit allemaal mag en kan doen, dan voelt het bijna alsof je zweeft.” ■

BIOS | *The Girl in the Spider’s Web* | te zien vanaf 25 oktober

HOE ZAT HET OOK ALWEER MET DIE MILLENNIUM-SERIE?

De Zweedse schrijver Stieg Larsson heeft het succes van zijn boekenserie rond de wraakzuchtige Lisbeth Salander niet meer meegemaakt. Hij stierf voor *Mannen Die Vrouwen Haten*, *De Vrouw Die met Vuur Speelde* en *Gerechtigheid* werden uitgebracht. De boeken werden alle drie verfilmd, met Noomi Rapace (in de Zweedse films) en Rooney Mara (in de Amerikaanse remakes) als Lisbeth. Na Larssons dood in 2004 werd David Lagercrantz ingeschakeld om het vervolg op de boekenserie te schrijven. *The Girl in the Spider’s Web* (bij ons getiteld *Wat Ons Niet Zal Doden*) verscheen in 2015.

